

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218201866
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218201866.6

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu 1./ M. D., H.. XX.XX.XXXX, 2./ G. D., H.. XX.XX.XXXX, obaja bytom 086 21 F. XX, obaja zastúpení JUDr. Ing. Adrián Cupák, advokát so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník, proti žalovaným 1./ RSQ 1 s.r.o., so sídlom J. Chalupku 8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 48 319 643, 2./ pawa trade, s.r.o., so sídlom J. Chalupku 612/8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 815 581, obaja zastúpení Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o., so sídlom J. Chalupku 8, 974 01 Banská Bystrica, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že dobrovoľná dražba zo dňa 05.06.2018, vykonaná v priestoroch Notárskeho úradu JUDr. Ľudmily Hošíkovej, notárky, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, v zápisnici N 177/2018, Nz 18160/2018, NCRI 18499/2018 z 05.06.2018, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX vedené Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor, pre okres Bardejov, obec F., katastrálne územie F., ako pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemok parcelné číslo XXX, druh pozemku záhrady, o výmere 1 440 m², pozemok parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1 135m², v podiele 1/1-iny, j e n e p l a t n á.

II. Žalobcom v 1. a 2. rade p r i z n á v a voči žalovaným v 1. a 2. rade n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.09.2018 domáhali voči žalovaným v 1. a 2. rade určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby.

2. V žalobe uviedli, že s pôvodným veriteľom VÚB, a.s., uzavreli dňa 06.08.2008 Zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U 18353-08, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru v celkovej výške 9.599,68 Eur (289.200,00 Sk). Z tejto sumy si pôvodný veriteľ započítal sumu 305,38 Eur (9.200,00 Sk) na úhradu nákladov, a tak v skutočnosti poskytnutý úver predstavoval sumu 9.294,30 Eur (280.000,00 Sk). Na zabezpečenie úveru bola dňa 06.08.2008 uzavretá medzi žalobcami v 1. a 2. rade a záložným veriteľom - VÚB, a.s., Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 18353-08, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. 91 vedené Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor, pre okres Bardejov, obec F., katastrálne územie F., ako pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemok parcelné číslo XXX, druh pozemku záhrady, o výmere X XXX m², pozemok parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere X XXX m², parcela č. XXX/X o výmere XX m², zastavané plochy a nádvoria, druh stavby rodinný dom, súpisné č. XX, postavený na parcele XXX/X, vrátane všetkých jej súčastí a príslušenstva. Žalobcovia uviedli, že v danom prípade uzatvorili s pôvodným veriteľom spotrebiteľskú zmluvu. Podľa vyjadrenia žalobcov listom zo dňa 27.04.2015 im spoločnosť Consumer finance holding, a.s., oznámila, že VÚB, a.s., ku dňu 10.04.2015 postúpila

svoju pohľadávku zo Zmluvy č. HY/18353 zo dňa 06.08.2008 na DONAU Finance s.r.o., Okružná cesta 2337/72, 945 01 Komárno, IČO: 44 713 070 (ďalej len „DONAU“). Listom zo dňa 02.05.2016 im spoločnosť DONAU oznámila, že dňa 11.04.2016 došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť DF real, s.r.o., so sídlom Bernolákova 2042/14, 945 01 Komárno, IČO: 45 994 056 (ďalej len „DF real“). Listom zo dňa 22.03.2017 im DF real oznámila, že dňa 05.12.2016 postúpila predmetnú pohľadávku na žalovaného v 1. rade. Žalobcovia ďalej uviedli, že až z listu žalovaného v 2. rade zo dňa 23.04.2018, ktorým ich vyzval na sprístupnenie nehnuteľnosti za účelom obhliadky pred začatím dražby, sa dozvedeli, že ich nehnuteľnosti sú predmetom dražby. Pritom nikto im neoznámil zosplatenie pohľadávky, ani to, že sa začal výkon záložného práva. Následne dňa 05.06.2018 sa uskutočnila dobrovoľná dražba, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti špecifikované vo výroku tohto rozsudku. Cez právne úvahy o inštitúte dobrovoľnej dražby, ktorý zasahuje do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na základné právo na obydlie podľa čl. 19 Ústavy SR, žalobcovia vyslovili názor, že pri dobrovoľnej dražbe sa môže stať, že veriteľ do výšky dlhu zahrnie aj nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré nepodliehajú preventívnej súdnej kontrole. Na základe toho žiadali, aby súd určil neplatnosť dobrovoľnej dražby.

3. K žalobe sa vyjadrili žalovaní v 1. a 2. rade podaním zo dňa 20.11.2018, v ktorom vyzdvihli význam rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C-34/13 vo veci Z. E. proti SMART Capital, a.s., z ktorého podľa žalovaných vyplýva jednoznačný záver, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je možný. Žalovaný v 1. rade tiež poukázal na to, že nenavrhol dražbu rodinného domu a pozemku, na ktorom rodinný dom žalobcov stojí, a teda výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby nedošlo k zásahu do práva žalobcov na obydlie. Okrem toho žalovaní argumentovali aj tým, že v rámci dobrovoľnej dražby bola dodržaná aj požiadavka primeranosti, keď k výkonu záložného práva žalovaný v 1. rade pristúpil až potom, čo zlyhali snahy o mimosúdne dohody a dobrovoľné plnenie záväzku žalobcov. Preto sú toho názoru, že výška pohľadávky záložného veriteľa (žalovaného v 1. rade) vo výške 6.788,55 Eur zodpovedá princípu primeranosti výkonu záložného práva. Žalovaní tiež tvrdili, že bola dodržaná aj zásada proporcionality, keďže nehnuteľnosti, ktorých podielovými spoluvlastníkmi boli žalobcovia, boli vydražené za sumu 16.400,00 Eur, ktorá predstavuje 80,00 % ceny nehnuteľností určenej znaleckým posudkom. Tiež poukázali na spis tunajšieho súdu sp. zn. 8C/13/2018, kde sa žalobcovia snažili zmať uskutočnenie dobrovoľnej dražby návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadali, aby súd žalovanému v 2. rade zakázal vykonať dražbu. Podľa udania žalovaných tunajší súd predmetný návrh zamietol. Žalovaní súčasne namietali, že žaloba neobsahuje žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by bolo možné vysloviť neplatnosť dobrovoľnej dražby.

4. K vyjadreniu žalovaných sa vyjadrili žalobcovia podaním zo dňa 31.12.2018, v ktorom poukázali na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý musí byť splnený v prípadoch, ak postupuje svoju pohľadávku banka na iný subjekt. V tejto súvislosti argumentovali rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018. Okrem toho poukázali na porušenie zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, a to § 17 ods. 5 písm. a).

5. Na vyjadrenie žalobcov reagovali žalovaní podaním zo dňa 11.01.2019. V ňom popierali tvrdenie žalobcov, aby došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB, a.s., na spoločnosť DONAU, keďže § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení uvádzanom žalobcami, bol doplnený až zákonom č. 252/2015 Z. z. s účinnosťou od 01.11.2015. Pritom k postúpeniu pohľadávky z VÚB, a.s., na spoločnosť DONAU došlo už dňa 01.04.2015, čo znamená, že zákonné obmedzenia postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt (omeškanie dlžníka minimálne 90 dní a písomná výzva na zaplatenie) v tom čase neexistovali. Žalovaní tiež popierali, aby došlo k porušeniu § 17 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. V tejto súvislosti žalovaní argumentovali aj tým, že splnenie tejto povinnosti zo strany žalovaného v 2. rade je preukázané aj doručenkami zo dňa 30.04.2018. Ak žalobcovia namietali, že im nikto neoznámil predčasnú splatnosť pohľadávky, žalovaní poukázali na znenie § 21 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého je možné neplatnosť dobrovoľnej dražby namietat len z dôvodu porušenia tohto zákona alebo pre neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva. Žalovaní vyslovili názor, že žalobcovia uvádzajú nepravdivé skutočnosti v snahe navodiť dojem o tom, že sa stali nevinými obeťami svojvôle „zlého veriteľa“, čo však žalovaní popreli, a preto navrhli, aby súd žalobu zamietol.

6. Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré sa konali v dňoch 27.08.2019 a 17.10.2019. Na prvom z uvedených pojednávanií boli prítomní obaja právni zástupcovia strán sporu. Na druhom z uvedených

pojednávani bol prítomný právny zástupca žalobcov, pričom právny zástupca žalovaných svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil a vyslovil súhlas, aby sa pojednávanie konalo v ich neprítomnosti. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok vo veci samej.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to Zmluvou o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ č. U 18353-08 zo dňa 06.08.2008, Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo: Z 18353-08 zo dňa 06.08.2008, oznámeniami o postúpení pohľadávky zo dňa 27.04.2015, 02.05.2016 a 22.03.2017, notárskou zápisnicou sp. zn. N 177/2018, Nz 18160/2018, NCRIs 18499/2018 zo dňa 05.06.2018, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR a s tým súvisiacimi listinnými dôkazmi (č. I. 36- 50 spisu), výpisom z LV č. XX, k. ú. F., výzvou na sprístupnenie nehnuteľnosti za účelom obhliadky zo dňa 23.04.2018 a doručenkami k tomu, oznámením o začatí realizácie záložného práva, upomienkami - Výzvou k úhrade II. a III. zo dňa 29.12.2010 a zo dňa 10.04.2011 adresovanými žalobcoví v 1. rade, informáciou o chýbajúcej splátke zo dňa 28.01.2011 adresovanej žalovanej v 2. rade, mailovou komunikáciou medzi konateľom žalovaného v 1. rade a vedúcim pracovníkom VÚB, a.s., písomnými vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu a prednesmi právnych zástupcov strán sporu na pojednávaní.

8. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a trval na tom, že úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá vykazuje nedostatky v zmysle právnych predpisov spotrebiteľského práva, je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zotrval aj na argumente o tom, že zo strany žalovaného v 1. rade nebolo preukázané platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Potom, čo bolo právnomu zástupcovi žalovaných umožnené, aby predložil listinné dôkazy o postúpení pohľadávky z banky na iný subjekt, právny zástupca žalobcov namietal, že týmito dôkazmi nebolo preukázané dodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z tohto dôvodu došlo k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách, pretože ak navrhovateľ dražby sa platne nestal vlastníkom pohľadávky, nemohol byť ani navrhovateľom. Preto navrhol žalobe vyhovieť a žalobcom priznať nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 100 %.

9. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že listinné dôkazy preukazujúce platné postúpenie pohľadávky je potrebné zabezpečiť priamo od banky. Na pojednávaní predložil listinné dôkazy preukazujúce vyhlásenie splatnosti úveru zo dňa 29.05.2011 spolu s listinnými dôkazmi o doručovaní tejto písomnosti žalobcom v 1. a 2. rade (obaja si písomnosť v odbernej lehote neprevzali) a tiež aj oznámenie o postúpení pohľadávky na základe zmluvy zo dňa 10.04.2010 z VÚB, a.s., na ďalší subjekt spolu s listinnými dôkazmi o doručení oznámenia žalobcom v 1. a 2. rade.

10. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobcovia v 1. a 2. rade ako dlžník a spoludlžník uzavreli s pôvodným veriteľom VÚB, a.s., dňa 06.08.2008 Zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U 18353-08, predmetom ktorej bol úver v celkovej výške 9.294,30 Eur (280.000,00 Sk), pri mesačnej splátke 102,24 Eur (3.080,00 Sk), dátumom prvej splátky dňa 20.09.2008, s lehotou splatnosti 180 kalendárnych mesiacov od poskytnutia úveru, s ročnou úrokovou sadzbou 8,80 %, pri celkovej výške úveru 9.599,68 Eur (289.200,00 Sk) a sumou 305,38 Eur (9.200,00 Sk) predstavujúcou úhradu nákladov za poskytnutie úveru, pri RPMN 9,89 %, celkových nákladoch dlžníka 17.440,75 Eur (525.420,00 Sk) a pri priemernej hodnote RPMN 7,80 %. Na zabezpečenie úveru bola dňa 06.08.2008 uzavretá medzi záložcami - žalobcami v 1. a 2. rade a záložným veriteľom - VÚB, a.s., Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 18353-8, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX vedené Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor, pre okres Bardejov, obec F., katastrálne územie F., v podiele 1 + 1, ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemok parcelné číslo XXX, druh pozemku záhrady, o výmere X XXX m², pozemok parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 135 m², pozemok parcela č. XXX/X o výmere 97 m², zastavané plochy a nádvoria, druh stavby rodinný dom, súpisné č. XX, postavený na parcele XXX/X, vrátane všetkých jej súčastí a príslušenstva. Nehnuteľnosti boli v podielovom spoluvlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade.

11. Upomienkou - Výzvou k úhrade III. zo dňa 29.12.2010 spoločnosť Consumer finance holding, a.s., informovala žalobcu v 1. rade o výške anuitných splátok v omeškaní v sume 256,72 Eur, o tom, že ak uvedené splátky neuhradí, dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou a k uplatneniu záložného práva na nehnuteľný majetok uvedený v Zmluve o zriadení

záložného práva k nehnuteľnosti. K uvedenej písomnosti nebol predložený dôkaz o jej doručovaní žalobcovi v 1. rade.

12. Listom nazvaným Informácia o chýbajúcej splátke zo dňa 28.01.2011 adresovaným žalobkyni v 2. rade spoločnosť Consumer finance holding, a.s., informovala žalobkyňu v 2. rade o výške omeškanej splátky. K uvedenej písomnosti nebol predložený dôkaz o jej doručovaní žalobkyni v 2. rade.

13. Upomienkou - Výzvou k úhrade II. zo dňa 10.04.2011 spoločnosť Consumer finance holding, a.s., informovala žalobcu v 1. rade o výške anuitných splátok v omeškaní v sume 256,72 Eur a zároveň bol žalobca upozornený na možnosť uplatnenia záložného práva na nehnuteľný majetok uvedený v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. K uvedenej písomnosti nebol predložený dôkaz o jej doručovaní žalobcovi v 1. rade.

14. Listom zo dňa 05.08.2011 VÚB, a.s., prostredníctvom svojho právneho zástupcu upovedomila žalobcov v 1. a 2. rade o začatí výkonu záložného práva v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 18353-8 zo dňa 06.08.2008. Písomnosť bola obom žalobcom zaslaná na poštovú prepravu dňa 08.08.2011, o čom svedčí predložený poštový podací hárok (č. l. 118 spisu).

15. Listom zo dňa 27.04.2015 spoločnosť Consumer finance holding, a.s., oznámila žalobcovi v 1. rade, že VÚB, a.s., ku dňu 10.04.2015 postúpila svoju pohľadávku zo Zmluvy č. HY/18353 zo dňa 06.08.2008 na spoločnosť DONAU. Listom zo dňa 02.05.2016 spoločnosť DONAU oznámila žalobcovi v 1. rade, že dňa 11.04.2016 došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť DF real. Listom zo dňa 22.03.2017 spoločnosť DF real oznámila žalobkyni v 2. rade, že dňa 05.12.2016 postúpila predmetnú pohľadávku na žalovaného v 1. rade a že tento sa týmto stal aj záložným veriteľom.

16. Listom zo dňa 23.04.2018 nazvaným Výzva na sprístupnenie nehnuteľnosti za účelom obhliadky pred začatím dražby boli žalobcovia informovaní dražobníkom - žalovaným v 2. rade o termíne obhliadky predmetu dražby, a to v dňoch 15.05.2018 a 22.05.2018. Podľa listinných dôkazov predložených žalovanými, bola táto výzva obom žalobcom doručená dňa 30.04.2018 (č. l. 115 spisu).

17. Dňa 05.06.2018 sa v priestoroch Notárskeho úradu JUDr. Ľudmily Hošíkovej, notárky, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, konala dobrovoľná dražba, ktorej priebeh bol osvedčený v zápisnici sp. zn. N 177/2018, Nz 18160/2018, NCRIs 18499/2018 zo dňa 05.06.2018. Predmetom dobrovoľnej dražby boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX vedené Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor, pre okres Bardejov, obec Lukavica, katastrálne územie F., ako pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemok parcelné číslo XXX, druh pozemku záhrady, o výmere 1 440 m², pozemok parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1 135 m². Vlastníkmi týchto nehnuteľností boli žalobcovia v 1. a 2. rade, každý z nich v podiele 1. Dražobníkom bol žalovaný v 2. rade, navrhovateľom dražby bol žalovaný v 1. rade a vydražiteľom sa stal rovnako žalovaný v 1. rade, v podiele 1/1.

18. Súd konštatuje, že medzi stranami sporu boli sporné tvrdenia, keď žalobcovia navrhli vyslovenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, zatiaľ čo žalovaní tvrdili, že dražba prebehla v súlade so zákonom a neboli porušené žiadne ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobcovia tiež tvrdili, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z banky na iný subjekt pre nedodržanie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Toto tvrdenie popierala žalovaná strana s odôvodnením, že § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení uvádzanom žalobcami, bol doplnený až zákonom č. 252/2015 Z. z. s účinnosťou od 01.11.2015, pričom k postúpeniu pohľadávky z VÚB, a.s., na spoločnosť DONAU došlo už dňa 01.04.2015.

19. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov Zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U 18353-08 a na to nadväzujúcej Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 18353-08, obe zo dňa 06.08.2008, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže VÚB, a.s., ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela predmetné zmluvy so žalobcami, ktorí sú fyzickými osobami - nepodnikateľmi (čo vyplýva z ich označenia na zmluvách identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Totiž v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2008,

spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (v znení účinnom k 05.06.2018) [ďalej aj „zákon č. „527/2002 Z. z.“, aj „zákon o dobrovoľných dražbách“], v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z., navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len „záložný veriteľ“), alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 10.04.2015 (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Súd konštatuje, že v danom prípade ide o žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP, pri ktorej nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, keďže tento vyplýva z osobitného predpisu, § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z.

27. Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupom pohľadávky voči žalobcom bola banka (VÚB, a.s.), tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

28. Zákon o bankách umožňuje postúpiť bankovú pohľadávku iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na to, že mimoriadnu splatnosť úveru oznámila banka obom žalobcom listom zo dňa 29.05.2011, ktorý bol obom žalobcom zaslaný na poštovú prepravu, avšak ani jeden zo žalobcov si túto písomnosť neprevzal. Uvedené skutočnosti tvrdil právny zástupca žalovaných na pojednávaní dňa 27.08.2019, čo dokladov aj listinnými dôkazmi. Ako je zrejmé z vykonaného dokazovania, k postúpeniu pohľadávky z banky (VÚB, a.s.) na spoločnosť DONAU došlo dňa 10.04.2015.

29. Aj napriek tomu, že právny zástupca žalovaných predložil súdu listinné dôkazy v snahe preukázať splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (Upomienka - Výzva k úhrade III. zo dňa 29.12.2010 adresovaná spoločnosťou Consumer finance holding, a.s., žalobcovi v 1. rade, Informácia o chýbajúcej splátke zo dňa 28.01.2011 adresovaná žalobkyni v 2. rade a Upomienka - Výzva k úhrade II. zo dňa 10.04.2011), tieto listinné dôkazy nemožno vyhodnotiť ako výzvy, ktoré má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navyše k týmto písomnostiam žalovaní nepredložili žiaden relevantný dôkaz o tom, aby sa písomnosti banky dostali do dispozičnej sféry žalobcov (napr. poštový podací hárok).

30. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd judikoval: Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).

31. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný v 1. rade sa platne nestal veriteľom pohľadávky voči žalobcom a nestal sa platne ani záložným veriteľom. Z tohto dôvodu nemohol byť aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby, z čoho vyplýva, že nebol osobou na to oprávnenou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách. Z tohto dôvodu došlo k porušeniu tohto zákonného ustanovenia, a preto súd pre uvedený nedostatok vyslovil neplatnosť dobrovoľnej dražby.

32. Súd sa nestotožnil s argumentom právneho zástupcu žalovaných o tom, že § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení uvádzanom žalobcami bol doplnený až zákonom č. 252/2015 Z. z. s účinnosťou od 01.11.2015. Je nepochybné, že § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení uvedenom v bode 23. odôvodnenia tohto rozsudku bol platný a účinný aj k 10.04.2015, keď došlo k postúpeniu pohľadávky banky na iný subjekt.

33. Vzhľadom na to, že súd konštatoval neplatné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt a z tohto dôvodu žalobe vyhovel a určil neplatnosť dobrovoľnej dražby pre nedodržanie § 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, považoval za právne bezvýznamné reagovať na ďalšie námietky a argumenty strán sporu, čo považuje aj za súladné s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (napr. II. ÚS 449/2015).

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že v celom rozsahu úspešným žalobcom priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

35. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.